

ZNÁŠ SVOU ROLI?

Texty ze sborníku, který je zaslaný v tištěné verzi.

Autoři: Michael Hercík, Richard Holeček, Sofie Koumarová,
Pavla Malchusová, Sára Orosová, Viola Pidrmanová,
Anežka Strnadová, Šárka Teslerová, Ondřej Várady

zadržování slz, protože to není mužné

postavení mužů v baletu
postavení žen v oboru automechaniky

strach z procházení okolo pochybné partičky mladých mužů
strach z prvních vážných vztahů

nadměrná konzumace porna a obavy z toho,
že nebudeš dostačující

Od obětních beránků k rovnocenným soupeřům?

Ztrápená postava

Sluneční soustava,
planeta Země,
přichází postava,
přisedla ke mně.

„Dobrý den,“ pozdravím,
odpověď nezazní
a vůbec netuším,
co vylezlo by z ní.

Řekla by to samé nám?
Nebo řekla, co se děje?
Já o ni starost mám,
ale zbytek se jen směje.

„Však má IQ dvacet pět,
oblečení samý flek,
běž radši hajzly uklízet!“
Od ní zazní pouze brek.

„Chlap a brečí?
Jsi muž, máš vše vydržet!
To dřív se muži oháněli meči,
i tvůj otec a tvůj děd!“

„Co když není muž,“ povídám,
„vždyť do tváře jí nevidíte,
všechno hned jasné zdá se vám
a to o ní vůbec nic nevíte.“

„Žena? Tak běž do kuchyně!
Běž vařit, zametat a okna
mýt,
co tu sedíš jako líná svině?
To my přece nejlíp víme,
co měla bys chtít.“

A tak odešla ven,
ven z naší Hospody,
dveře přivřela jen
a sedla si na schody.

„Štvou mě lidé, štve mě Zem,
ať klidně všichni pojdou,
je jedno, kdo a kým já jsem,
vždy si něco najdou.“

Mlčky si přisednu
a řeknu s klidem,
že nejhůře lidé se
chovají k lidem.

Zajeté koleje

Narodil se chlapeček!

Je to kluk!

Bratr, syn, vnuk a synovec, mladý pán, mladík, chuligán,
rošťák a lamač dívčích srdcí.

To je ale silný chlapák!

Dupačky modré barvy a do kolébky fotbalový míč.

„Kluci přeci nebrečí. Vzmuz se, ty padavko!“

iRozhlas.cz: „Sebevražď přibývá. Muži si berou život 4x
častěji než ženy.“

Narodila se holčička!

Krásné malé děvčátko!

Sestra, dcera, vnučka a neteř, slečna, paní, děvka, potvora,
kráva pitomá.

To je ale krasavice!

Dupačky růžové barvy a do kolébky panenku.

ČT24: „Každá 9. žena v EU zažila nějakou formu sexuálního
násilí.“

Dokonalý život, silný pracující muž, krásná milující žena a
poslušné děti.

Tak to vždy bylo a bude.

Nebo ne?

-SK-

Tatínkova hodná holčička

„Noro, čím bys chtěla být, až vyrosteš?“

Tatínek očekává v podstatě jasnou odpověď - učitelka, baletka,

...

Ale ona řekne něco docela jiného:

„Chtěla bych se stát hasičem.“

Co že to řekla? Hasičem??

„Ale prosim tě, co to plácáš. Hasičem? Vždyť to je pro kluky!

Určitě jednou budeš paní učitelka.“

„Já bych ale vážně chtěla být hasičem...“

„ALE TY SEŠ HOLKA, NE KLUK!“

Měla by přece nosit růžové šatičky a mašličky ve vlasech. Ne

dělat tvrdou klučičí práci, myslí si tatínek.

„Viš co? Radši si běž hrát s panenkami.“

A ona jde.

Položí autíčko, co měla v ruce, a jde vozit panenku v kočárku

po zahradě.

Vždyť je to tatínkova hodná holčička.

-VP-

Znáš to taky?

Můj bratr se nikdy nemusel ohlížet přes rameno,
když šel večer ulicí domů.
Můj táta si nikdy nemusel plánovat svůj den
podle toho, kdy zapadá slunce.
Na mého dědu nikdy nevýskal a nepokřikoval
chlap 3x starší než on sám.
Mého strejdu nikdo nenazval děvkou.
Mého bratrance nikdo neučil, jak držet klíče mezi klouby při
sebeobraně.
Můj kamarád nikdy nepřemýšlel nad tím, co si vezme
na sebe, aby to bylo „bezpečné“.

Ale moje maminka zná všechna ta pravidla.
Moje babička zná všechny ty nechtěné doteky.
Moje sestřenice dobře ví, jaké to je, když za vámi večer
na ulici někdo jde a najednou zrychlí krok.
Moje teta ví, kterým místům je lepší se vyhnout.
Moje kamarádka slyšela všechny ty odpornosti,
které si na ulicích vyslechla snad každá.

Já to taky znám a bohužel
toho ještě mnoho poznám.
Stejně jako moje máma, babička a
každá jedna z nás.

-SK-

Na konci světa

V dlážděné kuchyni na konci světa,
u ohně, horkem znavená,
na tváři krev, pot, za zády - štreka
a na nich - naše břemena.

Vlasy, oči, ňadra, duši
nahází do hrnce z hlíny,
každý ale tajně tuší,
kdo má na všem svůj díl viny.

„Ukažme si prstem na ni!
To je ona, tady je!“
Brečí a pláč drží v dlani.
Čína, Peru, Belgie, ...

Když však řekne, sporák vzplane
a náhle má v dlani svět
ví co bylo, co se stane,
ví, jak vše vpřed pohánět.

Ty dál spíš, sníš o moci.
Chtěl bys z trůnu švihat bič.
Dobýváš se do kuchyně,
ale nevíš, kde je klíč.

-MH-

„Pravým“ mužům

Já chtěla bych vidět vás.
Chtěla bych vidět vás,
jak zastáváte „ženskou práci“.
Místo keců, blábolů a urážek
vážit byste si měli.
Vážit si žen,
které pro vás dělají to, co byste sami nezvládli.
Děláte si z nich otroky,
ani kapku sebereflexe nemáte.

Styděte se!

Mluvte, až budete vařit.
Mluvte, až budete prát.
Mluvte, až se postaráte o děti.
Mluvte, až uklidíte.
Je mi líto vašich matek, které vás vychovaly.
Je mi líto vašich sester, které vás trpěly.
Je mi líto vašich žen, které vám slouží.
Je mi líto vašich dcer, které...

-AS-

Denial

**Přemýšlíš, jestli jsi opravdu tak nenahraditelný.
Zdali ženy, které vidíš jako podřadné, by opravdu měly být tak
brány.
Nemají snad stejný podíl v tvoření a rozvíjení lidstva jako
muži?**

*„Hah, no to určitě...“
Pokud je tvrdá, těžká práce rovnocenná té pohodlné...
To nejde srovnávat!*

**Prosímtě, ty nic takového neřeš.
Jediný problém, který bys měl řešit,
je nejistota o tvojí mužnosti.
Povrchnost, degradování, zesměšňování...
Kamarádičkování se s dalšími nejistými muži.
Neuznávání žen, snaha stát se nadřazeným...
Sám nedokážeš mnoho věcí, co ony ano.**

*„Mlč!“
Nemluv k sobě takhle.
Nesmíš se nechat stáhnout na dno.
Necháš se ovlivnit feministy?
Srazit se na stejnou úroveň jako jsou ženy?
„To nikdy!“*

Ale možná na tom něco bude...

-ŠT-

Královna bez koruny

Žena se vždy snažila vyrovnat muži.

Vždycky.

Tak tomu bylo, a tak tomu bude. Holky, dívky, děvčata, slečny, dámy - můžeme je prostě a jednoduše nazývat Ženy s velkým Ž - se celá pokolení, celý proud té obrovské řeky jménem Čas, snažily vyšplhat na horu, na jejímž vrcholu se tyčil trůn. Na něm seděl král a ony se toužily stát jeho královnou. A co víc - usednout na ten trůn, odsunout z něj krále a být alespoň jednou stejně vysoko jako on.

Ženy se však mohly snažit sebevíc, jenže narazily na tu obrovskou zeď zvanou Muž. Dlouho se nedala přelézt, zbourat, ani obejít. Ženy bojovaly, křičely a vzpouzely se, tu a tam přilétla vlaštovka naděje. Ta ale byla následně zbavena křídel či peří.

Zastřelena.

Zabita.

Ženy však věří, že se vlaštovka znovu narodí, přilétne a odnese je tam, kde jim bude na hlavu vsazena královská koruna rovnosti...

Žena vs. Muž

Žena je oproti muži komplikovaná

každý den jiný oblek

a každé ráno make-up

Muži si nandají 7 dní propocené tričko a 5 měsíců nemyté kalhoty

Žena ráda diskutuje

mezitím co Muž drží hubu a je rád že žere

Žena ráda maluje a miluje

Muž rád sere a chálkuje

Žena s kamarádkami drbou

Muži kámošovou hlavou o stůl jebou

kdyby Žena byla jako Muž

tak už by svět nebyl

-OV-

